

עלון חודשי לבני תורה הספרדים המקורבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

לב העולם

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל גובע

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

גליון טז + אב תשפ"ה

סודן של הנעליים

מלב אל לב

בא נפתח את זה

מעשיה ב'שומשום'

קוראים יקרים וחשובים:

התחדשנו.

ב"ה מדור רענן וטרי ירד לעולם.

שמו בישראל: 'מלב אל לב'.

כאן נוכל לשוחח בזרימה טבעית, על החיים ועל הטוב, על המעברים ועל ההסתרות. כמה שיותר ברור ומובן, כמה שיותר פשוט וקליל.

ובכן, העלון הנוכחי מודפס בס"ד ומחולק טיפין טיפין בימים שלפני תשעה באב, אולם הפריסה האדירה שלו תימשך ע"י המפיצים היקרים עד סוף חודש אב ועד בכלל (ואולי כאן המקום להעלותם על נס, לשבחם ולפארם, על פעולתם השקטה, האמיצה והעיקשת שלא על מנת לקבל פרס). כך שיש כאן קצת בעיה עקרונית:

לכתוב רעיון על 'חורבן הבית', נראה לי לא הוגן כלפי הקוראים שיענינו בעלון בחוף הכינרת בשיא קיום מצוות "ונפשת". ולעומת זאת, לכתוב כעת, לאחר ר"ח אב בוואכה היום המור והנמהר, יום תשעה באב - על בין הזמנים, טיולים ושאר הנאות, גם לא מתאים.

בקיצור, הסתבכתי.

לכן על מנת להיחלץ בצורה מיטבית מהפלונטר, הבנתי שצריך לצאת מהקופסה ולכתוב על עניין שלישי, כזה שבכלל אין לו זמן ותאריך ספציפי.

תרשו לי, חברים אוהבים, לבחור את הנושא החשוב הבא: הטמפרטורה הרובצת עלינו בשבועות האחרונים.

השרב הזה,

החום המהביל הזה,

אי אפשר להתעלם ממנו. אנו נמצאים כבר עמוק בתוככי "שלהי דקייטא" שהגמרא אומרת עליהם שהם קשים מכל הקיץ כולו.

פעם שח בפניי יהודי מתוק ואמר לי: 'אתה רואה את הילדים מתקוטטים ביניהם? אתה רואה את חוסר

משפיעות הנעלים הללו על ההרגשה הכללית של האדם בצורה כל כך כובשת?

כמו בכל דבר ועניין, לכל רובד חיצוני יש גם ממד פנימי ועמוק יותר. גם לנעליים.

מובא בספרי המקובלים, שבעולמות העליונים יש לכל עולם: ראש. תוך. וסוף. העולמות עומדים בצורה כזאת של השתלשלות. כלומר: כל עולם מסיים את 'הרגלים' שלו מעל הראש של העולם שתחתיו.

עוד מובא, שהסטרא אחרא אין לה שום כוח מעצמה חס ושלום, וגם היא מקבלת את חיותה מהשם יתברך, רק שהיא מקבלת - בצמצום גדול, במינימום המוכרח, בכדי שתוכל למלא את תפקידה בעולם עד ביאת המשיח. את החיות המינימאלית הזאת, היא יונקת תמיד מהרגליים של העולמות, שהם בעצם המקום הנמוך ביותר בכל עולם.

"הני ברכי דשלהי"

היסוד הזה רמזו בדברי רבותינו שאמרו (ברכות ו ע"א) "הני ברכי דשלהי - מנייהו". פירוש: הברכים של תלמידי החכמים - מתעייפות, מחמת המזיקין וכל מיני מרעין בישין. כי באמת כוח יניקת החיות של כוחות הטמאה מגיע מה'רגלים' של הקדושה.

הגילוי הזה, שופך אור על תפקידן של הנעליים. הנעליים נועדו לשמור על הרגליים. ולא לחינם זכו הנעליים שיתקנו עליהן ברכה מיוחדת: "שעשה לי כל צורכי" (על פי שלחן ערוך ארח חיים מו, א), כי באמת יש בשמירה הגשמית הזו - רמז גם לשמירה רוחנית יותר, שמירה מההתעסקות עם כוח השטן, ובשביל להשיג את השמירה הזאת באמת כדאי לו לאדם למכור את כל אשר לו, וכפי שהובא בגמרא.

זו הסיבה שכאשר האדם יחף - הוא ירגיש מיד רפיון וחולשה, כעת אין לו שמירה מכוחות הטמאה, וממילא אין לו תעוזה להילחם.

ומה קורה כאשר נכנסים להר הבית? כאן לא צריכים נעליים. כאן אין דריסת רגל לשטן ולכל הפמליה שלו. גם בהר סיני, כאשר נגלה השי"ת למשה בסנה, הוא מצווה על משה להסיר את המנעלים, כי במעמד שכזה - השמירה הגשמית ואפילו הרוחנית - מיותרת ומכבידה.

חליצת המנעל בהר הבית תואמת להפליא לחליצת

אחד ממנהגי האבלות בתשעה באב הוא האיסור לנעול נעליים. והטעם: מפני שאנו נדמים לאבל ומנודה שמחויבים לחלוץ את מנעליהם.

אם נתור מעט במקורות חז"ל אחר סוגיית הנעליים וחליצתם, נפגוש אותן שוב בהקשרים שונים: בבית המקדש היו גם כן חולצים נעלים - "לא יכנס להר הבית במקלו ובמנעלו" (ברכות פ"ט, משנה ה). גם כאשר נפגש משה רבינו לראשונה עם בורא העולם במעמד הסנה, נאמר לו - "של נעליך מעל רגליך, כי המקום אשר אתה עומד עליו - אדמת קדש הוא" (שמות ג, ה).

וכאן כדאי לשאול: האם יש קשר בין חליצת המנעלים של האבל והמנודה לחליצת המנעלים בבית המקדש?

ובכלל, מה טיבה של חליצה זו? ובמילים ברורות יותר: מי אתן נעליים, קודש או חולין, חיסרון או שלמות?

ככדי להיכנס במקצת לפנימיית העניינים, נצטרך לתור אחר ההתבטאויות של חכמינו אודות הנעליים. נצטט אחדות מהן. מוכרי הנעלים בוודאי ייהנו מכך...

מדרסים, כאבי גב ומה שביניהם

חכמינו הקדושים אומרים: "לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו ויקח מנעלים לרגליו" (על פי מסכת פסחים קיב ע"א, עין שם ברש"י). זאת אומרת: הנעליים שעל רגלי האדם אינן מייצגות נוחות, ובודאי לא מותרות. נעליים הן הבסיס שעליו נשען כל הגוף. רופאים רבים טוענים כיום כי כאבי גב או מותניים יכולים לחלוף לחלוטין באמצעות מדרסים נכונים ומתאימים.

הנעליים מוזכרות גם בהקשר מעניין סביב הגעתם של עולי הרגלים לבית המקדש. שלמה המלך מתבטא: "מה יפו פעמיך בנעלים" (שיר השירים ז, ב), ופירושו הוא (על פי המצודות שם): מה יתייפו רגליך כאשר הם בתוך המנעלים, כאשר הנמשל רומז על עם ישראל העולים לרגל בשלשת הרגלים (על פי סוכה מט ע"ב).

אם ננסה להתבונן בהשפעה של הנעליים על הרגשתו של הנועל אותן, נגלה שהן נותנות לאדם תחושה של חוזק ועוצמה, מבלי שאפילו ישים לב לכך. כאשר האדם יחף, הוא מיד חש הרגשה של אפסיות וחולשה (על פי ישעיה ה, כז). לנו רק נשאר להבין וללמוד - כיצד ומדוע

לשמיעת שיעורים נפלאים הנמסרים בשפה ברורה ושווה לכל נפש, וכן לעשיית מבחנים, התקשר:

04.6277313

מוזמן להצטרף לאלפי לומדי התורה הזמנית בעיון בספה"ק ליקוטי מוהר"ן - סימן ס"א ("חדי רבי שמעון")

רוצה להרגיש טעם גן עדן, ביום-יום הרגיל והשגרתו שלך?

הסבלנות שיש בתור במכולת? אתה מרגיש את האווירה המתוחה בבית, בין איש לאשתו, בין ההורים לילדיהם? הכל מגיע מעומס החום. האמת שעד היום לא הבנת לגמרי אם הוא התכוון ברצינות או בהלצה.

אולם כמדומה שהקביעה הזו כשלעצמה, מביאה בכנפיה תפיסה מעניינת על החיים. קורה לפעמים שאנו נחשפים לחלק פחות נעים בן-אדם שמולנו, אפשר מיד להביט בו בעין רעה של ריחוק ואפשר גם אחרת. לפעמים צריכים קצת יצירתיות, קצת חשיבה שוברת שגרה, וכבר כל ההסתכלות משתנה לטובה ולברכה. במקום לחשוב רעות על היהודי הכועס מולי, להבין שיש לו לב רחמן ושזה בסך הכל החום והשרב שמכים בנו ללא רחם... העיקר לחשוב מתוך גדלות, להבין שלא הכל שחור ולכן כאן, בחיים הצבעוניים האלו.

האמת שהשורות האלו נכתבו בסמיכות לשב"ק, ניסיתי להגיע לסיום אבל הרגשתי שחסר משהו. לא התעקשתי והשארתי את המדור פתוח למוצאי שבת. אולי בשביל שאוכל לשתף אתכם באנקדוטה מסוימת שהתרחשה מולי בעת רעווא דרעווין.

ישבתי באחד מבתי המדרשות של חסידי ברסלב בא"י. הציבור התאסף וסעודה שלישית החלה. לידי התיישב יהודי יקר, בירך המוציא לחם מן הארץ והחל לאכול את הכזית הראשון. משהו היה משונה באכילה שלו, הוא הוציא בדקדוק גדול את השכבה החיצונית של הלחמנייה. הוא לא סתם הוציא, אלא ממש שקע בתכנון, בביצוע ובהפקה. ואני שהכרתי אותו כאדם רציני, לא ידעתי מה היה לו... זלזול קטן החל לטפטט בתוך חדרי לבי: "מה קורה אתו, אז נניח שהוא לא אוהב את הקשה' של הלחם, אז מה קרה, עד כדי כך...?". ניסיתי לדון אותו לכף זכות אבל לא ממש מצאתי כיוון הגיוני.

המשכתי לדבר אתו עד שפתאום אמר לי מעצמו: אתה יודע, לאחרונה גילו לי שאני ממש רגיש לשומשום, כל גרגיר כזה, ממש פוגע לי במערכת העיכול בצורה חסרת פרופרציה... (אני משאיר לכם להבין את הבושה שאחזה בי, אחרי הגילוי הזה).

צריך לסיים, חברים יקרים, אולם הרעיון די ברור. להבין שאנחנו לא מבינים. בקושי את עצמינו ובוודאי לא את האחרים.

שלכם

העורך

המנעלים ביום הכיפורים. ביום כיפור אין שליטה לשטן, וכאשר אין שליטה לשטן - לא צריכים נעליים. ואם לא צריכים - אז זה מיותר ומפריע! ואכן הולכים יחפים לכתחילה.

חישוב מסלול מחדש

ומה קורה בתשעה באב? הפוך לגמרי ממה שאנו חווים ביום כיפור. האבל והמנדה חולץ את נעליו והפעם בכדי לבטא את עוצמת שליטת הסטרא אחרא עליו. כאשר נלקח אדם לבית עולמו הוא משאיר את קרוביו אבלים וחפויי ראש משום ששורה עליהם מדת הדין (על פי שבת קו ע"א). גם אדם שעבר נידוי בוודאי שהתחכך באופן מסוים עם השטן וכוחות הסי"א. אנשים כאלו צריכים לחלוץ נעליים.

חליצת הנעליים במצב הזה מעבירה לנו מסר נוקב מאוד: תפקחו את העיניים ותראו לאן התדרדרתם בהיסחפות אחר הסי"א. השטן מלטטם אתכם ויונק מכם חיות וכוח. הוא רובץ למרגלותיכם. תכירו במציאות הכואבת, על ידי מעשיכם הרעים גרמתם לעצמיכם להיות חשופים לכוחות הטמאה ואין לכם שמירה מספקת!

ההזדהות עם הבעיה מהווה את ההתחלה לפתונה. אם נדע שאנחנו ללא שמירה, נוכל להתחיל להשקיע ברכישת נעליים (רוחניות כמובן), נחזק את הצריך חזוק, נתקן את הפרצות שנפרצו במשך החיים, נפתח ב'חישוב מסלול מחדש' תוך כדי שימת לב לדברים שנראים קטנים, ובאמת משם כל כוחו של השטן להפיל אותנו ברשותו.

עם חשיבה כזאת, נוכל להתחיל להתכונן לימי אלול המשמשים ובאים. ימי חשבון הנפש ישמשו עבורנו בנייה מחודשת סביב הרגליים, עד שנתרומם ממדרגה למדרגה, וכאשר יגיע יום כיפור - כבר לא נצטרך נעליים!

(על פי לקוטי הלכות גטין ה"ד, י-י)

מה זה שיש? ביקו אנדלך

הכנס ההיסטורי בירושלים: להאזנה מלאה לכל הדרשות והשיחות בכנס האדיר בירושלים לכלל חברי חברות הבחורים, הקישו 3 בתפריט הראשי.

שדרוג: שכלולים ושדרוגים מיוחדים נעשו לאחרונה, בשלוחה מספר 2. הכנסו ותבינו.

עמוד היומי: עם התחלת לימוד עמוד היומי בספה"ק ליקוטי מוהר"ן לשנה הקרובה, יימשך בס"ד השיעור המיוחד מפי הרה"ח ר' רחמים נמני שליט"א. דבר דבור על אופניו, בנעימות ובצחות. השיעור נמסר בכל יום.

אומן ר"ה: כל העדכונים על אומן ר"ה התשפ"ו, פרטים על מתחם השינה של אנדלך, היכל הסעודות, שיעורים ודרשות בימי ר"ה. הכנסו לשלוחה 8 בתפריט הראשי.

הילולא דצדיקא: ניתן לשמוע את כל הראיונות סביב הילולות הצדיקים לפי חודשי השנה, בשלוחה 2 בתפריט הראשי, ולאחר מכן 1.3

02-313-7556

מעריך השידונים
מבית אנדלך

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י כי ארגון אנדלך מפעיל מערך שידונים ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה העוסקת בהתאמת שידונים לציבור בני התורה הספרדים המקורבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א
לרישום ובירורים: 0327140321

אברך / בחור יקר! מבקש פנימיות? מחפש קרבת ה' מקומך איתנו!

ליצירת קשר והתחברות לחבורות בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראשי מערך החבורות

לבחורים:
הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א
0533135370

לאברכים:
הר"ר יצחק אנקווה שליט"א
0548421293

ליצירת קשר עם מזכירות אנדלך:
052-714-0454

לקבלת העלון באימייל, יש לשלוח בקשה לכתובת:
agadelha148@gmail.com

למפרע אני מבין שבמשך שנה שלימה הייתי פשוט בא-ו-ר-ו-ת. בדיוק כמו יהודי רחוק שמגלה לראשונה את האור של התפילין

סיפור התקרבותו של האברך הנלכב הר"ר אליהו שליט"א מבוגרי ישיבת "ברית יעקב" - ירושלים

כפי שהזכרתי קודם, הייתה זו שנה שלימה של אורות אדירים. הלכתי ברחוב ולא הבנתי כיצד יתכן שהאברכים היקרים החולפים לצידי - לא יודעים מדרכו של רבי נחמן מברסלב... מן השמיים הרימו אותי גבוה גבוה, אבל אז הגיעה הנחיתה...

בכל מצב. יום בהיר אחד, הרגשתי שחשכו המאורות. כל ההתלהבות הגדולה נמוגה ופתאום נחתתי לחיים הרגילים והיבשים. אני זוכר כיצד עלתה בלבי מחשבה שאומרת: 'אליהו, היה נחמד להיות ברסלב במשך שנה, עכשיו תחזור למציאות, אתה אברך רגיל בקהילה ליטאית. היית אומנם בתוך חלום מעניין, עכשיו, קדימה לשגרה הסטנדרטית של החיים. עברתי באותם ימים מין ברור עמוק מאוד עם עצמי. שאלתי את עצמי: האם אני רוצה רק האורות וההתלהבות מרבינו, או שיש כאן בקשה וחיפוש מצידי לתהליך פנימי ושקט אך חודר כליות ולב, אותו יכול רבי נחמן להעניק להולכים בדרכו.

לקח עוד זמן עד שאכן הפנמתי את מהותה הפנימית של תורת רבינו: לחיות חיים מלאים בחיבור לה' בכל מצב ובכל זמן ותקופה. גם בזמנים של אור וגם בזמנים של הסתרה ואפילה. ואני תמיד עימך.

כיום אני חי בקהילה תורנית שאינה קשורה לברסלב מאף כיוון, לומד בכולל של הקהילה, שומר על קשר מצוין עם החברים אך בתוכי פנימה אני מקושר לרבי שהוא הלב של העולם. ודרך אגב, רק לאחרונה גיליתי על עוד 'יחידים' בתוך קהילתנו המפוארת שטועמים מאור תורתו של רבינו הקדוש. מי יודע אולי נזכה לפתוח אצלינו חבורה של אגדלך... אני שומע בקו התוכן של אגדלך על קיומם של החבורות הללו ברחבי הארץ ולבי מתרונן מקנאת סופרים.

סוף חודש אלול. מה אשיב לה'. אני מביט אל השנים שחלפו ואומר לעצמי: מי היה מאמין אי פעם שיהיה לי קשר כ"כ אדוק עם רבי נחמן מברסלב. לא רק אני, גם אשתי תחי' מוסיפה והולכת בשייכות שלה לענייניו של רבינו, הן בהסכמה שלה לנסיעה לאומן ר"ה וגם בלימוד העצות השייכות לה. בשנים האחרונות, כאשר הילדים גדלו וייצרו אתגר רציני סביב הישארותה של אשתי בר"ה בלעדיי, הגברתי עוד יותר את התפילות והבקשות לה'. חששתי מאוד שהיא לא תעמוד בקושי. לפני ר"ה אשתקד אפילו לא הרהבתי עוז לרכוש כרטיס טיסה. רק השקעתי בתפילה ותחינה לפני השי"ת שאזכה לקיים את ציוויי של רבינו, עד שלבסוף לקראת שלהי חודש אלול, אשתי מעצמה פנתה אליי ואמרה: כבר מאוחר, תזדרז לקנות כרטיס לרבינו, שלא נפסיד את כל הזכות הגדולה הזו... אשריי שראיתי בכך.

רוחני חדש ומיוחד במינו. מאז חיכיתי בכליון עיניים לחיכוך נוסף עם תורת ברסלב. לא עברו הימים, ובאחת המקוואות הונחו לוחות שנה הנקראים 'לוח שנה - אור הצדיק'. מדובר בחוברת עבה, מהדורת כיס עם חיזוק יומי פיקנטי ומדויק מתורת רבי נחמן מברסלב, חיזוק המותאם לפי התאריך, ענייני שבת בשבת, ענייני חג בחג, דבר דבור על אופניו.

תמימות. החוברת הזו הפכה אותי אט אט לתלמיד מובהק של רבי נחמן מברסלב. הרגשתי כיצד השורות הללו נכתבו בדיוק עבורי, למרות שלא הבנתי מיד את

לפני ראש השנה אשתקד אפילו לא הרהבתי עוז לרכוש כרטיס טיסה

כל המושגים. אמנם חלק מהמילים היו זרות לי, אבל היות שלא הייתה בתוכי מעולם התנגדות ממשית לברסלב, כמו רובם הגדול והמכריע של בני עדות המזרח שחונקנו מאז ומעולם לתמימות ואמונת חכמים פשוטה וזכה, לכן הצלחתי להמשיך הלאה ולספוג בתוכי את כל האוצרות הללו, כמעט מבלי שיצוצו בתוכי קושיות והתחכמויות.

אורות. למפרע אני מבין שבמשך שנה שלימה הייתי פשוט בא-ו-ר-ו-ת. בדיוק כמו יהודי רחוק שמגלה לראשונה את האור של התפילין ולימוד התורה. הרגשתי כזו קרבה מרגשת לה' שאני יכול היום רק להתגעגע למה שחשתי באותה שנה. אני כ"כ מודה להקב"ה שבזמני הגילוי האלו, עסקתי בחיפוש העצות ובלימוד הספרים ליקוטי מוהר"ן, חיי מוהר"ן, שיחות הר"ן, השתפכות הנפש, משיבת נפש ועוד ועוד, ולא חשתי צורך להתווכח ולהבין בכל דבר מי צודק ומי טועה. עסקתי בתוכן הכתוב והיה לי למשיב נפש.

נחיתה. לאחר שעברתי על כל הספרים שהזכרתי, הגעתי לנקודה אולי הכי משמעותית בחיי: לימוד קבוע בספרי 'ליקוטי הלכות' של רבי נתן. התחלתי את ההלכה הראשונה ואת זאת שאחריה והבנתי בעצם שהקב"ה נמצא בכל דבר שאני עושה: בבית, ברחוב, בבית מרקחת, ובהכנת ארוחת ערב לילדים. לא רק בבית המדרש אלא גם בתוך החיים הפשוטים ביותר.

החיים זרמו. נולדתי באחת מערי הצפון. עיר שיש בה קהילות חרדיות רבות לצד תושבים מהציבור הכללי. חונכתי בת"ת מצוין של החינוך העצמאי, ובהיותי בר מצווה נכנסתי לישיבה מצוינת בטבריה. זכיתי לשלוש שנים נפלאות ומשם עליתי לישיבה המפורסמת - 'ברית יעקב' בשכונת בית וגן בירושלים, בראשות האחים הגאונים הגר"י והגר"ש טולידנו שליט"א. השנים הללו צרבות היטב בלבבי פנימה. היו אלה שנים של שקיעות בתורה וסייעתא דשמיא מרובה. לכאורה נתוני חיי המעולים - לא היו אמורים להוביל אותי להתעניינות בברסלב וברבי נחמן, אולם מן השמיים ריחמו עליי ובמתנת חנים זכיתי להתקרב לאורו הצח והנעים של רבינו הק', אך בל נקדים את המאוחר.

בשלב מסוים זכיתי לבוא בברית הנישואין, התחתנתי בשעה טובה, וחזרתי להתגורר בצפון הארץ בקרבת מקום להורי. עברו מספר שנים, נולדו לנו כבר כמה ילדים ב"ה ובסך הכל החיים זרמו בצורה סבירה ורגילה. ערב פסח אחד, מספר ימים לפני התקדש החג, תוך כדי הלחץ והניסיונות של הימים המתוחים הללו, הרגשתי לפתע חולשה גדולה בנפשי. הניקיונות הרבים, ההוצאות המרובות, יחד עם הטיפול וההשגחה הרצופה על הילדים בבית, הביאו אותי לתשישות מסוימת ולכן חיפשתי לעצמי פינה שקטה, שם אוכל לסדר מעט את המחשבות, להירגע, להוריד את הטורים של הכעס והלחץ ולחזור שוב לעבודות הבית. נכנסתי לבית המדרש הראשון שנקרה בדרכי, התיישבתי וחיפשתי חומר מעניין לקריאה.

הלכות תפילין. על השולחן הייתה מונחת החוברת השבועית 'מסילות אל הנפש' של הרב ישראל אברגל, הרמתי והתחלתי לקרוא. היו שם סיפורים מיוחדים וגם וורטים חזקים, אך מעל הכל צדה עיני באחד העמודים - ציטוט עוצמתי ביותר מהספר 'ליקוטי הלכות', היה זה קטע קצר מהלכות תפילין שם מדבר רבי נתן (שלא ממש ידעתי אודותיו) על הסוד העצום של הירידה תכלית העליה וכיצד מוכרחים לעבור ולהיכנס אל הירידה על מנת להביא את הנשמה למקום מרומם יותר של קרבת אלוקים. יתכן שישנם ספרים נוספים שמדברים סביב הסוגיא הזו, אולם הרגשתי שכאן אני עובר חוויה לבבית מטלטלת ולא רק הרגש ותענוג שיכלי.

לוח שנה. באותם רגעים, הרגשתי מין אהבה עצומה להשי"ת ואמרתי לעצמי: מעניין מה עובר עלי כעת? מאיפה נחתו עלי ההרגשות המיוחדות הללו? אני רוצה עוד מהן. חזרתי הבייתה והרגשתי שנחשפתי לעולם

גם לך יש סיפור התקרבות מופלא עם מסר מעצים ומתוק? הינך מוזמן ליצור קשר ב'קו אגדלך' 02-313-7556 שלוחה 7 זכות רביה"ק תעמוד לך בזה ובבא

מאמר עשירי בסדרה

יש אולי אנשים שיש להם כישרון ביטוי לעמוד ולדבר עם ה', אבל מה יעשה אדם שלא יודע להתבטא כמו שצריך?

כדי לדבר עם בורא עולם לא צריך יכולת ביטוי מיוחדת. כמו שאבא לא מצפה מהילד הקטן שלו שיתנסח בבהירות וברהיטות, גם הקדוש ברוך הוא רוצה לשמוע אותנו גם מתוך בלבול וחוסר דיוק ושמח בכל מילה שלנו, ממש כמו שאבא שמח בכל צפצוף שהילד הקטן שלו משמיע.

מה שיקר בעיני ה' איננה יכולת הביטוי של האדם ובכמה מילים יפות או נמלצות הוא יודע להשתמש. מה שחשוב בעיני ה' הוא רק - בכמה אמת ובכמה כנות האדם מדבר לפניו.

וגם אם קשה לו לדבר אמת או שאינו יודע מה האמת, את זה בעצמו יאמר לפני השם ויבקש על זה: "ריבונו של עולם, אני בכלל לא יודע מה קורה

אייתי ומה אני אמור לעשות. אני לא יודע בכלל מי אני ומה התפקיד שלי בעולם ואיך להתמודד עם מה שעובר עלי. יש כל כך הרבה רעיונות ועצות ודרכים שאני שומע ולומד, אבל אני בכלל לא מבין איפה אני בכל הסיפור הזה. מה אמת ומה שקר? מה מתאים לי ומה לא מתאים לי? אבל אני מבקש ממך השם, שתאיר את עיניי."

אמת אין פירושה להעמיד פני צדיק או להצטעצע במילים גדולות ונכבדות. לא צריך לנסות להרשים את ה', הוא הרי יודע את האמת. כן צריך לנסות לומר באמת מה אני חושב ומה אני מרגיש, מה כואב לי ומה משמח אותי. לתאר בצורה הכי כנה ומפורטת ובמילים הכי פשוטות מה עובר עלי, גם במעשים, גם במוח וגם בלב.

וכך מוסיף ומבאר עניין זה רבי נתן במכתביו לבנו ("עלים לתרופה" מכתב י"ז): "כי יש דיבורי אמת לדבר לפני המקום ברוך הוא בכל יום תמיד, איך שעובר על האדם, בין בעלייה, בין בירידה, בין בטיבו (בטוב) בין בעקו (בצרה) חס ושלום. והרגל עצמך לילך עם התורה הזאת, שתמשיך עצמך רק אל האמת ותביט תמיד על האמת לאמיתו, ותראה להוציא הדיבור מפיו באמת תמיד, ואז יאיר לך אור ה' יתברך בכל מקום אשר אתה שם בכל עת, ותראה הפתחים לצאת מחושך לאור גדול, ותוכל לזכור בהשם יתברך תמיד, כי הוא יתברך נמצא בכל עת ובכל מקום ובכל אדם, באיזה מדרגה שהוא.

ולמען ה' שלא יהיה דברים האלו ישינים אצלך, חס ושלום, מחמת שנדמה לך שאתה יודע אותם מכבר, כי באמת עדיין לא התחלת לידע עד היכן מגיעים דברים אלה. והעיקר לקיים בפשיטות באמת ושיהיה בעיניך בכל יום כחדשים, ובפרט שדברים אלו מתחדשים לבקרים בכל יום מחדש."

מה לעשות כשלא מוצאים מילים?

לא צריך לדבר בכוח ולא צריך למלא את ההתבודדות בשיחה רצופה.

כמו בכל שיחה ותקשורת בין בני אדם כך זה גם מול הקדוש ברוך הוא. כשמנהלים שיחה לא רק מדברים. גם שותקים, גם חושבים, גם מקשיבים.

דבר נוסף - לפעמים מה שבאמת אנחנו רוצים לדבר עליו, שנוגע לליבנו כעת, לא נמצא במודעות. כשאנחנו מנסים לדבר על מה "שצריך" ולא על מה שנוגע לנו כרגע, הלב נסגר וביחד אתו נסגר גם הפה. זהו איתות פנימי לעצור, לשתוק ולהתבונן פנימה במחשבות וברגשות שלנו, עד שיצוף ויעלה לתודעה הדבר שנוגע לליבנו כעת. ברגע הזה הלב יפתח, ואיתו יפתח גם הפה ומילים ימצאו בקלות ויאמרו בקלות (תהליך כזה יכול לקרות בהתבודדות אחת פעמים רבות. גם אם פעם אחת נפתחים הלב והפה, יתכן שהם יסגרו שוב ושוב, וצריך לשתוק ולהמתין לחיבור).

מה לעשות כשהדברים חוזרים על עצמם ומשעממים? אולי זה משעמם גם אותך?

כשדברים חוזרים על עצמם ומשעממים זה סימן שצריך לעצור. לעבור להתבוננות פנימה ולחפש ערוצי תקשורת חדשים, או מילים חדשות. לנסות להתחדש.

אפילו אם נמשיך לדבר על אותו נושא, אם נדבר עליו מזווית אחרת או בסגנון אחר, יכול להיות שגם הלב יחזור ויתחבר למילים וזה יפסיק לשעמם.

לגבי השאלה: "אולי זה משעמם אותך?" אנחנו אף פעם לא משעממים את הקדוש ברוך הוא. הוא מקשיב עמוקות לכל מילה שלנו ומייחל תמיד לשמוע את קולנו. נאמר מה שנאמר, עצם העובדה שאנחנו פונים אליו היא יצירת קשר בינינו, וזה הרי מה שהשם רוצה.

לפעמים הבעיות שלי כל כך מעמיסות עלי ומצערות אותי, שאני לא מסוגל להתעסק איתן גם בהתבודדות ואני פשוט לא מתבודד, מה עושים?

לא חייבים לדבר בהתבודדות דווקא על בעיות וצרות. אם זה מעמיס מדי עדיף לדבר על נושאים אחרים לגמרי ולהסיח את הדעת מהקושי. זה לא אומר שאנחנו לא לוקחים אחריות, זה אומר שאנחנו רגישים לעצמנו ולמצב שלנו. לפעמים יגיע זמן אחר ומתאים יותר לפרט את הקושי ולהתבודד עליו, ולפעמים דברים יפתרו בחסדי שמים גם בלי שהתעמקנו בהם, רק משום שהגיע העת והתבטלה הגזירה בשמיים.

אם אדם עמוס בטרדות ובמתח, במקרה כזה עדיף ללכת בהתבודדות למחוזות אחרים ו"להתאוורר" מהקשיים. למשל: לדבר על דברים אחרים לגמרי, לשיר שירים, להודות, להיזכר בדברים יפים שראיתי, להיזכר בדברים משמעותיים שקרו לי, להתפלל ולבקש על אנשים אחרים. בצורה כזאת ההתבודדות תהווה מפלט מהיום יום העמוס, מעיין תזכורת לקיומם של עולמות אחרים ושל מצבי נפש אחרים, מוארים יותר. מתוך מצבי נפש אלו אפשר יהיה לחזור, בזמן מתאים יותר, ולטפל בבעיות היום יום.

יתירה מזו, לפעמים יש עניין לכתחילה להסיח את הדעת מדברים שמעיקים עלינו ולא להתמקד בהם אפילו בתפילה.

שכר שבת

ב. נחלקו הראשונים האם מותר לקבל שכר שבת עבור מצווה - כגון ששוכר חזנים להתפלל בשבת או בעל קורא שקורא רק בשבת או דרשן, שלדעת המרדכי בשם רבנו ברוך והטור - אסור לקחת על זה שכר, אולם לדעת רבנו שמואל הדבר מותר - שבמקום מצווה לא גזרו חכמים. ומרן בש"ע (סימן שו סעיף ה) פסק בזה"ל - אסור לשכור חזנים להתפלל בשבת ויש מי שמתיר. ע"כ. וא"כ לפי הכלל המסור בידינו, ש'סתם ויש- הלכה כסתם' - אסור לקבל שכר שבת אף על מצווה.

אולם מרן עצמו בסימן תקפה ס"ה כתב שמי שמקבל שכר עבור תפילה בשבת אינו רואה סימן ברכה (עיין הסבר לזה במשנ"ב סימן רנא ס"ק ב-) וא"כ משמע שרק אינו רואה סימן ברכה, אבל איסורא ליכא. ולכן כתבו הפוסקים (עיין במשנ"ב ס"ק כד שכתב שכן המנהג ובשו"ת יבי"א ח"ה סימן כ"ה) שמרן ס"ל להתיר מצד הדין לקבל שכר שבת עבור מצווה דלא כמו שכתב לאסור בסימן שו, ולכן להלכה מותר לקבל שכר שבת אם שכרו לצורך מצווה. ואם משתמש בכסף זה לצורך האכלת בני ביתו, כתב בספר מאורי אור (הובא בפ"ת עמ' קכז הערה 83) שאין בזה מה שאמרו שאינו רואה סימן ברכה. והרוצה לצאת מכל חשש יקח שכר שבת אף של מצווה בהבלעה, ובזה לא אמרינן שאינו רואה סימן ברכה.

ג. כתב מרן הש"ע (סימן רמו סעיף א) - מותר להשאיל או להשכיר כליו לאינו יהודי ואע"פ שהוא עושה בהם מלאכה בשבת. ויש אומרים שכלים שעושים בהם מלאכה כגון מחרשה וכיוצא בה אסור להשכיר לאינו יהודי בערב שבת. וביום חמישי מותר להשכיר לו ובלבד שלא יטול שכר שבת אלא בהבלעה - כגון שישכיר לו לחודש או לשבוע. ע"כ. מבואר מדברי מרן שמותר להשכיר כליו לגוי ואפילו שיהודי מרוויח מזה שכר. וכתב במשנ"ב ס"ק א שרק אם זה בהבלעה הדבר מותר, אבל שלא בהבלעה אסור - כיון שנהנה משכר שבת. אולם בחזו"ע (ח"ו עמוד י) כתב בשם כמה מהפוסקים שלדעת מרן הש"ע מותר בכגון זה ליטול שכר שבת אף שלא בהבלעה. וא"כ יש לשאול מה שונה דין זה ממה שמבואר לעיל שאסור ליטול שכר שבת? ותירצו שכל מה שאסור ליטול שכר שבת זה כשאדם נהנה מגופו של האדם עצמו - כגון ששומר על סחורה או מלצר, משא"כ בשכר כלים ובית - בזה לא נאמר דין של שכר שבת ומותר לקבל אף שלא בהבלעה.

ומכאן יש ללמוד שאדם ששוכר צימר לשבת או שנמצא בבית מלון - מותר לבעל הצימר או המלון לקבל ממנו תשלום אף על שבת בלבד ואינו נחשב כשכר שבת מהטעם הנ"ל - שלא נאמר שכר שבת על כלים או בית רק על הנאה מגופו של הפועל. ואף למנהג האשכנזים דלא סבירא להם להלכה דין זה אלא אף בכלים ובית אסור לתת שכר שבת שלא בהבלעה כהכרעת המשנ"ב הנ"ל - מ"מ בצימר ומלון חשיב כשכר שבת בהבלעה כיון שמשולם גם על הוצאות אחרות כגון ניקיון ותחזוקה שאחר השבת (שו"ת קנין תורה ח"ג סימן כד).

לשמחת "שבת חתן" של משפחת בטיטו מהעיר קריית שמונה - הוזמנו בני משפחה רבים. לשם כך שכרו בעלי השמחה - יחידות אירוח רבות, שירותי קייטרינג מהשורה הראשונה ואפילו חזן ידוע הוזמן במיוחד לכבוד השמחה הגדולה.

בסעודת הלילה, בין שירת הבקשות לדברי התורה שנאמרו בטוב טעם, עלה וגם ניצב לו דיון מיוחד בפאתי אחת השולחנות על דיני שכר שבת. השאלות היו מגוונות ביותר. כיצד מותר לשלם לבעל המקום על האירוח, ומה עם התשלום למלצרים האדיבים, ובעיקר כיצד יוכל החזן המהולל לבוא על שכרו מבלי שיעבור חלילה על שכר שבת?

הנה מבואר מדברי הגמרא (ב"מ דף נח ע"א) שאדם השוכר פועל לימים, דהיינו שסיכם איתו מראש שעבור כל יום שיעבוד יתן לו כך וכך מעות, ואותו פועל עבד גם בשבת (עבודה מותרת), אסור לשוכר להביא לפועל את השכר של שבת - גזרה משום מקח וממכר. אבל אם שכר את הפועל למשך חודש או שבוע וסיכם איתו מראש שיקבל שכר קצוב עבור כל החודש, מותר לו לקחת גם עבור פעולתו בשבת - כיון שנחשב כשכר שבת בהבלעה. אבל לא יאמר לשוכר תן לי שכר של שבת אלא תן לי שכרי של כל החודש או השבוע. וכן פסק מרן בשולחן הטהור (סימן שו סעיף ד).

יש בהלכה זו פרטי דינים רבים ונבארם בס"ד.

א. כמה זמן צריך לעבוד גם בימות החול כדי שיחשב כהבלעה?

הנה המשנ"ב (ס"ק כא) כתב בנידוננו - ומה שנוהגים השוכרים לשכור יהודי בערב שבת לשמור העגלות מן הגנבה - הדבר קשה איך הסוחר עובר על לפני עיוור?! כיון שידוע שודאי יקבל שכר שבת. ולכן ראוי שיתנה עם השומר שישמור גם ביום ערב שבת ובמוצאי שבת איזה שעות ואז הוא כשכר שבת בהבלעה וש"י. עכ"ד. מבואר מדברי המשנ"ב שברגע שעובד קצת בערב שבת וקצת במוצאי שבת נחשב הבלעה ומותר (ועיין בשלחן שלמה עמוד תקח אות יב ודו"ק). אולם בחזו"ע (שבת ח"ו עמוד ט) הביא דברי הפתח הדביר (ס"ק ח) שפליג על החיי אדם (מקור דברי המשנ"ב הנ"ל) וס"ל שעבודה לשעה לפני ואחרי שבת אינו נחשב כהבלעה אלא צריך הבלעת מעט מן האיסור ברוב ההיתר - דהיינו שיעבוד גם יום אחד בחול כדי שיחשב כהבלעה, וסייעו החזו"ע מדברי המהר"ם חלאווה, ונראה שהחזו"ע מסכים לדבריו עיי"ש.

וממוצא הדברים יש ללמוד שאדם ששוכר מלצרים שיעבדו בשבת כגון בשבתות חתן וכיוצא בזה, אם עובדים רק בשבת - אסור לו לתת להם שכר על זה שנחשב שכר שבת, אבל אם הם עובדים קצת ביום שישי כגון בעריכת השולחנות וקצת במוצאי שבת, לדעת המשנ"ב נחשב כשכר שבת בהבלעה ומותר להם לקחת כסף על זה, אולם לא יאמרו לשוכר שיתן להם עבור עבודתם בשבת אלא עבור עבודתם הכוללת.

ולדעת החזו"ע צריכים לעבוד לפחות יום אחד בחול כדי שיחשב להם כהבלעה. ואם השוכר רואה שאינם יכולים לעבוד גם בימות החול כפי המצוי - יש ליעץ לו שלא יסכם כלום עם המלצרים לפני שבת על השכר המגיע להם, ובמוצאי שבת יתן להם את הכסף ויחשב כנותן להם מתנה, כמבואר עצה זו במשנ"ב (ס"ק כד).

אם רבינו כתב חצי מהתורה שלנו לחילונים ורחוקים ואת החצי השני לרשכבה"ג ובעלי רוח הקודש, אז מה איתי? נשארתי בחוץ?

רק ככה אפשר להוציא משפטי הנהגות ישירות מהתורה ועצות לחיים. את הלימוד הזה מתחילים להבין כשמחברים ל'שכל הכולל' של רבינו, כשמעיינים בתורתו ומגלים מתוך קשרי הדברים כיצד לכל מילה בתורה יש כל כך הרבה דרגות.

כאשר מתחברים לשכל הפנימי של התורה, מבינים כיצד היא כוללת בתוכה כל כך הרבה מצבים בחיים הפרטים של כל אחד ואחד. רבינו מדבר איתנו על נושאים שגם ככה אנו אוחזים בהם אך לא ידענו עליהם. כן, אתה מנהיג את הבריאה, אתה ממשיך שפע כל יום בתפילה.

זה אולי הפירוש 'סוד העיבור' [כל הנכתב כאן הוא ע"פ תורה ס"א, למי שלא הבין...]. - לגעת בעצם ההתהוות של הבריאה, להמשיך אור ושפע משרש התורה והבריאה ולא לקבל שפע מוכן מתוך העולם של המותרות והקליפות, זה שכל שיכול להפוך לך את החיים.

וכך גם להיפך. מושגים שחשבת שקנית אותם אצלך מזמן, מגיע רבינו ומגלה שיש בכל דבר שכל עליון, ויש עוד הרבה מה להגיש ולדעת.

ולסיכום: הלימוד בליקו"מ חייב להיות עם ראש רחב, מי שמגיע עם מוחין דגדלות זוכה שרבינו אט אט פועל עליו. צריך לדעת: התורות של רבינו הם ארוכות מאוד. כלומר, כל מילה היא ארוכה מאוד - מתחילה בנקודה הטובה שיש בכך ומגיעה עד אין סוף.

התורה של רבינו דומה סולם. אתה נמצא באחד השלבים, ומיד יש לך שוב מה לטפס. אם נראה לך שהסולם רחוק ממך או שאתה כבר למעלה, אתה צריך עזרה. כנראה יש לך שאלה, תשאל אותה שוב ושוב, אבל בלי לחץ, מותר לך להיות בשאלה, תעמיק בתורה עוד ועוד מתוך אמונת חכמים, ובסוף תצא לך עצה שלימה, רק אל תשכח, אתה בתוך תורה המוצבת ארצה וראשה מגיע השמימה.

כתבנו בעבר על האמונה בדרגות הגבוהות הנכתבות בספר ליקוטי מוהר"ן, להאמין שהם באמת פועלים עלי כפשוטו, ואכן אזכה לכל אותן דרגות נעלות ונשגבות. משום שאם לא נאמין בכך ונתייאש מלזכות בכל מה שרבינו גילה לנו, ודאי שלא נוכל לקשר את עצמנו אליו וממילא גם לא לקבל את כל אותן השגות נעלות.

הפעם נדבר על עוד כיוון בנושא הזה. בדרך כלל, כאשר לומדים תורה בליקוטי מוהר"ן, ישנן דרגות מינימליות כמו הנחת תפילין, התעטפות בציצית, לימוד תורה, ואפשר לתמוה: מה בכלל החידוש והעצה כאן? הרי אלו דברים פשוטים לגמרי. טוב, כנראה רבינו דיבר לאנשים מאוד רחוקים...

ויש את הדברים שהם להיפך - עמוקים ונעלמים, כמו 'לדעת סוד העיבור', 'להנהיג את הגלגלים והמלאכים', 'להסמיק ולכתוב ספרים', מונחים כאלו עמוקים שהלומד יכול לומר לעצמינו, 'כן, הכל טוב ויפה, אבל מה זה קשור אלי? כנראה שרבינו מדבר כאן לצדיקים גדולים'.

אנחנו רגילים לעשות סינון מהיר בהבנה שלנו. מה שיש לי - הוא כבר שלי ואין לי מה להעמיק ולהתחזק בו. ומה שלא שלי - גם לא יהיה שלי, ועדיף להתייאש ודי. כשלומדים באופן כזה, אפשר להרגיש חלילה שהתורות של רבינו מיותרות לנו בחיים.

[וכמו שרואים שהחולקים על רבינו אומרים: או שהוא שייך לצדיקים גדולים ואין לנו השגה, או שהתורות הללו שייכות לאנשים שבורים ומיואשים ולא לנו].

והאמת היא שהשאלה הכי מרכזית שצריכה להישאל כאשר לומדים ליקו"מ היא: מה רבינו רוצה ממני? כן, ממני. אם רבינו כתב חצי מהתורה שלנו לחילונים ורחוקים ואת החצי השני לרשכבה"ג ובעלי רוח הקודש, אז אני נשארתי בחוץ. רבינו כביכול לא דיבר איתי, והרי חלק מאמונת החכמים זה להאמין שרבינו מדבר בדיוק איתי.

רעותא דלבא

דיבורים נלבבים מרבינו ותלמידיו הק'
הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א מרבי הארגון

בכי של כיסופים וגעגוע

אמר שאם בוכים ומתגעגעים על בית שנחרב לפני כל כך הרבה שנים - וודאי יהיה להם אחרית ותקווה ועוד יזכו לראות בבנינו. וכבר אמרו צדיקים: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, שכבר היום זוכה ורואה בשמחתה, כי בכח האמונה והביטחון מתנצץ לו אור הגאולה.

ויש לזכור שדווקא בימים אלו אפשר להתקרב יותר להקב"ה, כמ"ש המגיד מקוויניץ שכשהמלך בשדה יותר קל לגשת אליו, משא"כ כשהוא בארמון, וכן אמר ר' פנחס מקוריץ שכשאומרים קינות על הרצפה - נמצאים ליד השכינה ממש, ואפשר לבקש ולהשיג מה שרוצים. ועוד אמר שלחייך ולצחוק בט"ב הוא סכנת נפשות, ולכן צריך להיזהר בהל' ימים אלו, אך בשבתות אין מראים שום עצב כלל, אלא אדרבה אמרו הצדיקים שהשבתות של בין המצרים גדולים מאד וראוי להרבות בהם בשמחה, וישמח ויגיל בהשי"ת בתורתו ובמצוותיו. וכאשר זוכים להתחזק בימים אלו בתורה ובעבודתו ית"ש, הן בלימוד והן בתפילה ובתיקון חצות וקינות והתבודדות, עיד"ז מבין המצרים ירח אור לישרים בב"א, ונזכה לגאולה השלימה בקרוב אכ"ר.

נגדולת ימים אלו ידוע מש"כ "כל רודפיה השיגה בין המצרים", וביאר המגיד ממעזריטש זצוק"ל שכל רודף י"ה השיג ו"ה בין המצרים, ועוד ידוע מצדיקים שכ"א יום שבבין המצרים הם כנגד כ"א יום שבין ר"ה להושר"ר, וכשנוסיף את יום עשרה באב שבו נשרף הבית, אז יש כ"ב שאז כללנו גם את שמיני עצרת, וכך או' בשם החוזה מלובלין ש"ז בתמוז הוא כנגד ר"ה שהוא זמן תשובה, ור"ח אב כנגד יוה"כ כי בו נפטר אהרן הכהן, וט' וי' באב כנגד הושר"ר ושמי"ע, שלעתיד לבוא יתהפך תשעה באב לשמחה ויום טוב בעזה"י.

ובענין הבכי והאבלות אומר רביז"ל בליקו"מ (קמא, סי' רמ"ז) שהקינות של תשעה באב יהפכו לתיקון, ע"כ צריך לדעת שכל ענין הקינות והבכי והתפילות והצעקות הם התיקון הכי גדול לגאולה, וכבר אמר מוהר"נ זיע"א (בהל' השכמת הבוקר) שהעת לזה הוא בתיקון חצות, ואז צריך לחזק עצמו בנקודות טובות ובכך מקרבים הגאולה.

אך צריך שהבכי יבוא מתוך כיסופים ורצון ומתוך תקווה לביהמ"ק וח"ו לא מתוך יאוש, אלא מתוך אמונה שידע שהשי"ת יגאל אותנו ויבנה לנו את ביהמ"ק. וכמו שמשופר על נפוליאון שראה יהודים אבלים על ביהמ"ק בט"ב,

ראש השנה אצל רבנו

כמו"כ נפתחה החרשמה
למתחם השינה
המיוחד של חבורות אגדל
במחיר חסר תקדים,
וכל הקודם זוכה.
כמות מיטות
מצומצמת ביותר.

המחיר למיטה:
\$ 260 - מיטה עליונה
\$ 280 - מיטה תחתונה

החרשמה
אצל ראשי החבורות
רבני ראשי
052-766-4661
בשעות בין הסדרים והערב

בס"ד לאור ההצלחה
בשנה שעברה
ובעקבות הביקוש הרב
הננו להודיע כי אי"ה

גם השנה
יוקם מתחם 'אגדל'

בעיר אומן
במשך כל ימי הקיבוץ
ראש השנה התשפ"ז

ניתן להאזין לפרטים המלאים, מיקום מדויק, דרכי
ההגעה, זמני פתיחת האכסנייה, מחיר האש"ל ועוד ועוד,
בקו אגדל: 02-3137556 שלוחה 8

בשנה זו בעז"ה
מתחם הסעודות
יהיה באולם מיוחד ומרווח
לחברי 'אגדל'
עם כסאות נוחים,
באווירה מגובשת ומלכדת.
סעודות חג ושבת כיד המלך
במתחמי הנגיד
הר' אליעזר שינר הי"ו.

הרכישה מתבצעת
דרך הארגון בלבד,
בסכום של 450 ₪ בלבד

מיוחד לחברי המתחם:
מקווה מפואר ומרווח במחיר זול במיוחד
עקבו אחר החודעות ב'קו אגדל'
שלוות אומן ראש השנה (שלוחה 8)

מהגעשה והנשמע בצל קורתינו

כפי שהתפרסם במדור זה בחודש הקודם, התקיים ביום חמישי ט"ו תמוז - מעמד עוצמתי וייחודי של איחוד חבורות הבחורים די בכל אתר ואתר. באירוע המושקע והמרגש השתתפו הרבנים: הרה"ג ר' אליהו עטיה שליט"א מחבר סדרת הספרים 'עוטה אור', הרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני ארגון אגדלך, והרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א רב העיר גדרה ועוד רבנים נוספים. בין המשתתפים נערכה הגרלה מיוחדת על כרטיס טיסה לאומן, מתנת חברת הנסיעות "נתיבים טורס", הזוכה המאושר הוא הבה"ח אלחנן הי"ו מאחת הישיבות הידועות בירושלים. לאחר שהתקיים סיום על הספר ליקוטי מוהר"ן ע"י הרה"ג ר' רחמים נמני שליט"א, פצחו למעלה ממאה המשתתפים בריקודי שמחה מרקיעי שחקים, ולאחמ"כ התחיל את הספה"ק הרה"ג ר' שמעון מנשה רביע שליט"א. האירוע התארך מעבר למשוער,

כאשר לסיום התקיים קומוזיץ מרגש עם הר' דוד דגן, שנענה לבקשתם של הבחורים להמשיך את יוגיו הערגה עד קרוב לחצות.

לאחר האירוע התקבלו במערכת הדים רבים, הן מהמשתתפים עצמם והן מבחורי חמד שנבצר מהם להשתתף באירוע המכונן. הדרשות והשיחות המיוחדות עלו בקו אגדלך. ב"ה בימים שלאחר הכנס כבר ניכרו תוצאות מיידיות ואנו שמחים לבשר על עוד שתי חבורות חדשות שנפתחו ביוזמת הארגון בשתי נקודות שונות בארץ הקודש. כה יתן ה' וכה יוסיף אכ"ר.

כמו"כ התקיים הגרלה על סט ליקוטי מוהר"ן בהוצאה המיוחדת של מהדורת פסוק לי פסוק ובאדיבות המכון התקיימה מכירה מיוחדת במקום של ספרי הליקו"מ להזמנה... המס' של שרוגו

בסיום האירוע הוגרל סט ליקו"מ בהוצאה המיוחדת 'פסוק לי פסוק'. כמו כן, באדיבות המכון, התקיימה מכירה מוזלת של ספרי ליקו"מ לרגל התחלת הלימוד בעמוד היומי במחיר מסובסד מאוד. להזמנת הסט המיוחד התקשרו: 054-853-7200

בעז"ה נערך סיקור נרחב על האירוע המרגש במגזין ירח האיתנים הי"ל לקראת ראש השנה.

◆ מתחם 'אגדלך' באומן

מיד לאחר יריית הפתיחה בקו אגדלך והבשורה הגדולה על הקמת מתחם אגדלך בעיר אומן, הננו להודיע כי לע"ע רוב המיטות כבר נתפסו ונשארו אך מיטות ספורות בלבד, וכמובן הורזו נשכר. בשונה משנה שעברה, הסעודות לא יתקיימו במתחם השינה, אלא באולם ייעודי, שם נתאחד כל בני חבורות אגדלך סביב שולחנות ערוכים בכל טוב, בראשות רבני אגדלך ורבנים נוספים שינעימו מדברי תורתם במהלך סעודות השבת והחג הבעל"ט. ניתן עדיין לפנות לראשי החבורות או לרכז הראשי ולשריין מקומות שינה וסעודות, שימו לב: הביקוש הוא עצום ומספר המקומות מוגבל. ראו בהרחבה במודעה המצורפת.

◆ עלון בחביבותא לחודש אלול

בעז"ה העלון הבא של חודש אלול הבעל"ט יצא כחלק מהמגזין המורחב והמרתק הי"ל מידי שנה בימי ירח האיתנים, להצטרפות לרשימת התפוצה לקבלת המגזין במייל מידי עם יציאתו לאור העולם, שלחו בקשה למייל agadelha148@gmail.com.

◆ קול הלשון

לבקשת רבים אנו מפרסמים שוב את האפשרות להוריד את כל השיעורים וסיפורי ההתקרבות המרתקים העולים בקו כמידי יום שלישי בקול הלשון, תחת השם "אגדלך"

"כְּשֵׁנוֹתָנִים צְדָקָה לְהַצְדִּיק, הֲלֹא יֵשׁ לָזֶה הָאִישׁ אֵיזָה שְׂכִינֹת לְהַצְדִּיק,

וְהַצְדִּיק נֹתֵן לוֹ לָגֵד זֶה אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרְבֹוא רְבֹבות פְּעָמִים יוֹתֵר!" (מכתבי שמואל, ו)

קוראי עלון 'בחביבותא' לוקחים לעצמם את זכות הפצת דעתו של רבי נחמן ברסלב לרבבות אברכים ובחורים מכל רחבי הארץ

הרה"ר שמעון ימין הי"ו
להצלחה בכל העניינים

הבה"ח יוסף מזרחי הי"ו
לזכות לבוא אל ציונו הק' בראש השנה ולקבל פטור מהצבא

הרה"ר אליהו ועקנין הי"ו
לע"נ זקנו הגאון החסיד רבי יוסף בן פרחא זצוק"ל
נלב"ע כ"ב מנחם אב תשפ"א

הרה"ג ר' נחמן נעימי הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו בכורו בשעטומ"צ
שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט

הרה"ר ישי מטלון הי"ו
לרגל שמחת אירוסי בתו בשטומ"צ
שיזכו להקים בית נאמן בישראל

הרה"ר שמעון מנשה רביע הי"ו
לרגל שמחת החלאקה לנכדו דוד נתן בן ציפורה
ולהצלחתו בתורה ויר"ש

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.
(ניתן לתרום במס' 052-714-0454)

הודעות ועדכונים • שיעורים
חיוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות

קו 'אגדלך'

02-313-75-56

